

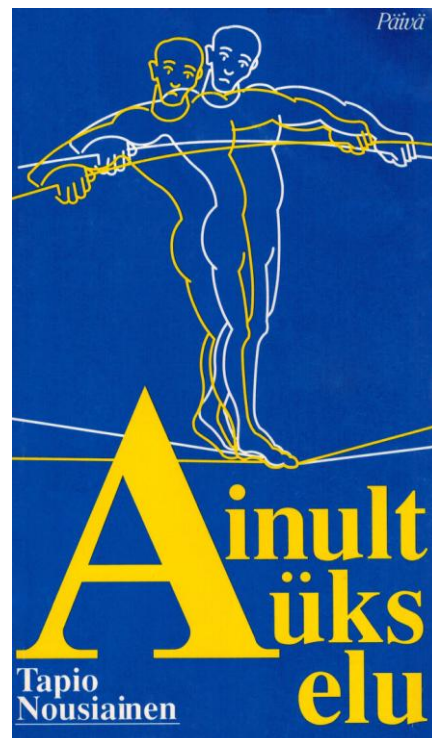
Tapio
Nousiainen

AINULT ÜKS ELU

"Eesti Kristlik Kirjastus" 1990

© 1990 Päivä Osakeyhtiö,

Jyväskylä 1990

Õigusteaduse dr., teoloogia kand. Tapio Nousiainen kirjutab inimese ainukordsest elust. Sünnime inimeseks ainult korra, oleme kord noored ja vaid kord tööeas.

Iga hetk on hinnaline, iga inimene on väärtuslik. Nousiainen on mõtisklenud põhjalikult inimelu mõistatuslikkust ja vastuolulisust.

Ta kirjutab kaasrändurina ja julgeb küsida: mis sellele järgneb? Kuidas meil tuleb kasutada oma elu?

Tapio Nousiainen vastab isiklikult. Vastused põhinevad isiklikult kogetule, kuuldule ja nähtule. Ta tunneb ka Jumala sõna selge sihi: elu jätkub teisel pool puri, aga elu suund valitakse juba siinses elus.

Küsimus on sinu elust — sellest ainsast.

SISUKORD

Elu	2
Surm	3
Mis on maailmalikkus?	3
Mis on patt?	4
Suur kuristik	5
Ainult üks õnnistus	6
Kas taevast ja põrgu on reaalsused?	6
Hukatus ei ole inimese jaoks	7
Kas võib pääseda pärast surma?	7
Nad kõik keeldusid	8
Kui ma vaid teaksin kahte asja	9
Soomlaste suurim takistus	10
Kas võib oma usuga õndsaks saada?	11
Kas usk on isiklik asi?	11
Miks nad ei pääse sisse?	11
Te peate uuesti sündima	12
Millest ma tean, et olen uuestisündinud?	13
Miks pidi Jeesus meie eest surema?	16
Missugune usk on õige?	17
Mida võib inimene teha enda päästmiseks?	17
Mis on praegune hetk?	19
Mida sa pead tegema just nüüd?	19
Esimesed sammud eluteel	20
Kallihinnaline pärl	21

ELU

Mis on kõige tähtsam asi sinu jaoks?

Kõige tähtsam ei ole väline rahu, rikkus, tervis, edu, au ja hea maine — see, mille me tavaliselt esimesele kohale asetame.

Sinu kõige kallim aare on su ainukordne elu.

Esiteks on maapealne elu. See algas siis, kui Jumal puhus eluvaimu Aadamasse ja inimesest sai elav hing.

Kuid see imeline elu ühend: keha, hing ja vaim kestab väga lühikest aega. Piibel ütleb selle elu kohta (Ii 14:1): "Inimesel, naisest sündinul, on lühikesed elupäevad ja palju tüli! Ta tõuseb nagu lillele ja ta lõigatakse ära, ta põgeneb nagu vari ega jää mitte püsima."

Me oleme sündinud siia maakerale ja peame elama üürikese lille elu, mille kohta Piibel veel teiseski kohas tabavalt ütleb (Ps 90:10): "Meie elupäevi on seitsekümmend aastat, ja kui keegi on tugev, kaheksakümmend aastat, ja parimal juhul on need ometi vaev ja häda, sest need mööduvad kiiresti ja me läheme lennates ära!"

Jeesus ütles (Jh 11:25-26): "Mina olen ülestõusmine ja elu; kes minusse usub, see elab, ehk ta küll sureb! Ja igauks, kes elab ja minusse usub, see ei sure igavesti."

Apostel Paulus ütleb sama (Ef 2:4-6): "Aga Jumal, kes rikas on halastusest, oma suure armastuse pärast, millega ta meid on armastanud, kuigi me oleme surnud üleastumistes, on meid ühes Kristusega teinud elavaks — armust olete õndsaks saanud — ja on meid ühes temaga üles äratanud ja ühes temaga asetanud istuma taevalikku olukorda Kristuses Jeesuses." Kui meie patu

läbi surnud sisemine inimene ärkab usus elama Jeesuses Kristuses, siis elame igavest elu. Inimene, kes usub Jeesusesse, sureb tõsi küll füüsiliselt nagu kõik teisedki inimesed.

Kuid füüsilises surmas toimub midagi valdavat. Uskliku ajalik elu muutub füüsilises surmas igaveseks eluks. Endine elu küll lakkab, kuid sisemine inimene — vaim — jääb Jeesusega ja võib elada igavesti. Selle elu tundemärgid on Jumalale lähedalolek, armastus ja valgus.

See on Jumalasse uskuja õnnistatud kahekordne elu: elada väliselt maa peal ja sisemiselt usus Jeesusesse. Kui tõsiselt tuleks suhtuda sellesse ainukordsesse elu võimalusse siin maapeal.

SURM

Oleme harjunud kujutlema ainult füüsilist ehk bioloogilist surma. Kui inimese süda lakkab löömast, vere ringvool peatub, teadvus kustub ja keha jahtub, siis me ütleme: "Ta on surnud."

Kuid asi pole nii lihtne. Piibel räägib veel vaimulikust ja igavesest surmast.

Vaimulik surm. Selle kohta ütleb Piibel (Ef 2:1-3): "Jumal on teinud elavaks ka teid, kes olite surnud oma üleastumistes ja pattudes, milles te käisite enne selle maailma ajastu järele, õhuvalla vürsti järele, vaimu järele, kes nüüd on tegev sõnakuulmatuse laste sees, kelle seas ka me kõik enne käisime oma liha himudes ja tegime liha ja mõtete tahtmist mööda ning olime loomu poolest viha lapsed nagu teisedki." Paulus kirjutas seda Efesose usklikule viidates nende jumalatele minevikule. Nad olid olnud küll elavad inimesed, kuid vaimselt surnud oma üleastumistes ja pattudes. Usule tulekuga ärkas nende vaim ellu osaduses Kristusega. Neid asetati isegi taevalisse olukorda Kristuses Jeesuses (Ef 2:6).

Pattulangemises sündis midagi kohutavat. Kuigi suur osa inimesi naerab pattulangemise loo üle, osutub see tänapäeval tõeks nende eneste eludes. Võib öelda, et ligi 90% soomlastest, s.o. umbes 4 miljonit inimest, on vaimulikult surnud, kuigi elame nii-öelda kristlikul maal. Ta ei suuda mõista vaimseid asju, sest need tunduvad temale rumalusena. Võib-olla ta naerab usu üle, võib-olla on ta ateist, kes ei usu Jumala ja Jeesuse olemasolusse. Ta peab Piiblit muinasjuturaamatuks ja naerab Jeesuse lepitustöö üle ristil, leides selle liig naiivse. Ta peab kristlikku kogudust võib-olla tseremoniaalseks, mis ristib, laulatab ja matab inimesi ning annab vajaduse korral ametlikke tõendeid.

Kõige saatuslikum on igavene surm. Piibel ütleb (Ilm 21:8): "Aga argade ja uskmatute ja jälkide ja tapjate ja hoorajate ja nõidade ja ebajumalateenijate ja kõigi valelike osa on tuleja väävliga põlevas järves! See on teine surm."

Kui vaimulikult surnud inimene sureb päästmist omamata on ta kolmekordselt surnud.

See on kibe tõde. Suur osa inimesi, kelle keskel me elame, suur osa soomlasi, surebki nii. Võib juhtuda, et maapealse elu ajal ei ärka nad kunagi patu unest, kuigi Jumal on neid oma armastuses mitu korda kutsunud.

Sellepärast on saatuslik olla inimene. Me võime hukutada igaveseks oma ainukordse elu.

MIS ON MAAILMALIKKUS?

Mis on maailmalikkus? Võib-olla pead seda küsimust kohatuks. On ju endastmõistetav, et elame siin maailmas, hingame selle maailma õhku, kõnnime tema pinnal ja teeme oma töid.

Küsimus pole sugugi rumal. Sellest sõltub meie igavene elu.

Piibel määratleb maailmalikkuse nii (Jh 2:15-17): "Ärge armastage seda maailma ega seda, mis on maailmas. Kui keegi maailma armastab, siis ei ole Isa armastust tema sees. Sest kõik, mis on maailmas, lihamu, silmahimu ja elukõrkus, ei ole Isast, vaid on maailmast. Ja maailm kaob ja tema himu; aga kes teeb Jumala tahtmist, püsib igavesti."

Meie ajastu on mürgitatud meelelisusest. Piibel ütleb: "Ära riku abielu." See käsk kehtib ka tänapäeval. Aga lihamu lööb vastu ajalehekioskite pornolehtedelt, kõrtsidest, tantsupõrandatelt, ööklubidest. Igal pool põleb see vale tuli, mida Jumal vihkab. Piibel ütleb (1Ko 6:9-10): "Või kas te ei tea, et ülekohtused ei päri Jumala riiki? Ärge eksige: hoorajad ja ebajumala kummardajad ja abielurikkujad ja salajased ropud... ei päri Jumala riiki."

Lihahimu ehk meelelisus ilma meeleparanduseta viib hukka. Sest see ei ole Isast, vaid sellest maailmast.

Kõikjal, kus inimene välise ehtimisega ja käitumisega püüab teist meelelisusele ja patule ahvatleda, on tegemist silmahimuga.

Teine maailmalikkuse piirkond on elukõrkus. elukõrkus avaldub tiitlites ja aumärkides, kõrgetes võimupositsioonides ja küünarnukipoliitikas. On peen olla poliitikas juhtpositsioonil ja joobuda võimuahnusest. On peen tallata nõrgemaid jalgade alla ja näha, kuidas inimesed alandlikult kuuletuvad võimul olevale ülbele juhile.

Kuid kümned tiitlid, aumärgid ja juhtpositsioonid ei päästa meid. Elukõrkus ilma meeleparanduseta viib kord hukatusse, sest see ei ole Isast, vaid maailmast. Võimuahnus ja elukõrkus hävitasid meie sajandi türannide kaudu miljoneid, põhjustasid ahastust ja pisaraid miljonites kodudes. Need on ainult drastilised näited, kuid meie aeg on täis pisikesi hitlereid ja stalineid, keda nende elukõrkuses ähvardab sama saatus.

Hoidu, sõber, maailmalikkuse eest! Ütled võib-olla, et Piibel ja usklikud tunduvad liiga kitsarinnalised. Mina olen vaba inimene ja tahan vabalt maailma mõnu tunda. Tee seda, kuid ole valmis ka tagajärgedeks, mida see Piibli põhjal endaga kaasa toob. Maailm kaob ja selle himu. Samuti kaob ka maailmalik inimene, kui ta meelt ei paranda. On vaid kaks võimalust. Maailm kaob ja selle himu, aga kes teeb Jumala tahtmist, see püsib igavesti.

MIS ON PATT?

Mis on patt? Üldiselt arvatakse, et patt on midagi niisugust, mida tehakse kümnes käsus ilmutatud Jumala tahte vastu. Kahtlemata on mõrv ja röövimine kuritegu ja patt. Võib-olla on mõni õrnatundeline valmis möönma, et ka hoorus on patt, et tulumaksust kõrvalehiilimine on pettus ühiskonna vastu, et ka teiselt varastamine ja väljapetmine on patt. Kuid siin hämardubki enamuse arusaamades patu piir.

Piibel eristab kahte patuliiki.

Esiteks räägitakse teopattudest. Need on eespool mainitud eksimused kümne käsu vastu. Kuid Piibel määratleb teopattu laiemaltki üteldes (1 Jh 5:17): "Kõik ülekohtus on patt." Kõik ülekohtus võib olla suunatud kolmele objektile. Me võime olla ülekohtused Jumala, oma ligimese või iseene vastu. Näiteks suitsetamine ei ole iseenesest ülekohtus Jumala vastu, kuid see on ülekohtus iseene vastu, kuna see hävitab meie ihu, mis on Püha Vaimu tempel. See võib uskliku halva eeskujuna olla ülekohtus ka ligimese vastu. Vargus ja petmine on patt ligimese vastu.

Nii mõnigi lugeja ohkaks kergendatult pärast sellise seletuse lugemist. Ta ütles: "Mina ei ole midagi teinud ja olen Jumala ees patuta."

Nii ütlevad mitmed "puhtad patused". Ta uinutab enese muretusse unne, millest ärkab alles hukatuses.

Teine patt on see, et elame lahus elavast Jumalast. See on pärispatt.

Kui elaksime väliselt ka kuitahes eeskujulikku elu, aga meil puuduks osadus Jeesuse Kristusega ja Tema seesmine tunnetus, oleksime ikkagi hukatuse teel.

Jeesus kirjeldas kord kahte meest templis. Üks oli vaimulikult pime oma olukorda nägema, teine nägi oma pattu. Jeesus jutustas (Lk 18:10-14): "Kaks inimest läks üles pühakotta palvetama: üks oli variser ja teine tõlner. Variser seisis ning palus iseeneses nõnda: Oh Jumal, ma tänan sind, et mina ei ole selline nagu muud inimesed, röövijad, ülekohtused, abielurikkujad ega selline nagu see tõlner! Ma paastun kaks korda nädalas; ma annan kümnist kõigest, mis saan! Aga tõlner seisis eemal ega tahtnud oma silmigi tõsta taeva poole, vaid lõi enesele vastu rindu ning ütles: Oh Jumal, ole mulle patusele armuline! Ma ütlen teile, et see läks alla oma kotta paremini õigeks mõistetuna kui teine! Sest igauht, kes ennast ise ülendab, alandatakse, aga kes ennast ise alandab, seda ülendatakse."

Kas märkad vahet? Variser oli tüüpiline patune, kes kiitles oma headest tegudest ilma Jumalat lähemalt tundmata. Ilma meeleparanduseta oli ta kõigi oma heade tegudega teel põrgusse. Kuid teine mees, tõlner, parandas meelt ja Jumal andis talle armu.

Sõber, ei piisa teopattude inventuurist, ei päästa see, kui vaatame teiste patuste peale. Niikuinii elame ühiskonnas, mis on üdini rikutud.

Kõige saatuslikum on elada lahus Jeesusest, meie Vabastajast. Sest igaüks, kes käib oma teed lahus Jeesusest, hukub. Pärispatt on nagu puu, mis kasvatab mürgiseid õisi ja kibedaid patuvilju. See on patt, millega Saatan üritab hävitada seda meie ainukordset elu.

SUUR KURISTIK

Jeesus Kristus võis Jumalana ja inimesena teada nii selle kui ka teise maailma saladusi. Asjatundjana esitas ta vapustava raporti ühest mehest, kes raiskas ära oma ainukordse elu. Jeesuse jutustus (Lk 16:19-31) praotab meile ust nähtamatusse vaimumaaailma.

Jeesus kirjeldab kõigepealt jumalakartlikku Laatsarust, kes pääseb nautima rahu ja hingamist. Seejärel räägib Jeesus rikkast mehest. See on nagu keskmine soomlane kaasaja heaoluühiskonnas. Tema kohta on öeldud, et ta oli rikas, riietus purpurisse ja peentesse linastesse riietesse ning elas iga päev rõõmsasti ja suuresti.

Kaasaega tooduna võiksime ehk öelda, et siin on pilt Väinämö Suomalaisest, kellel oli õitsev firma, pikk luksusauto ja toatais paremaid Londoni rätsepate tehtud ülikondi. Väinämö mürgeldas igal päeval restoranides, juues parimaid konjakeid ja veine. Ta elas rõõmsalt oma armukestega, tehes abielu kõrvalhüppeid. Väinämö peitis osavalt oma tulusid, tegeles musta äriaga, oli liigkasuvõtja ja mängis meeeldi hasartmänge.

Aga ka rikas mees pidi kord surema.

Piibel kõneleb: "Aga ka rikas surija maeti maha. Ja kui ta surmavallas suures valus oli ja oma silmad üles tõstis, nägi ta Aabrahami kaugelt ja Laatsarust tema süles. Ja tema hüüdis ning ütles: Isa Aabraham, halasta mu peale ja läkita Laatsarus, et ta oma sõrme otsa kästaks vette ja jahutaks mu keelt, sest ma tunnen suurt piina selles tuleleegis!" Mõned valeõpetajad ja ateistid väidavad, et surmas inimene hääbub tühjusesse või magab mingis uimas.

Jeesuse loos ei leidu sõnagi sellest, et need tegelased oluksid mingis uimas, veel vähem surnud.

Me ei tea täpselt, mis on surmavalla piin, kuid Jeesuse kirjelduse järgi on see midagi loomuvastast. Seda näitab rikka mehe meeletu, otse naljakas palve. Ta palus Laatsarusel kasta oma sõrmeots vette ja jahutada tema keelt.

Lõpuks nägi rikas mees, kelle ainus elu oli ära raisatud, et tema olukord oli tagasipöördumatu ja lootusetu. Ta kuulis Aabrahami saatuslikke ja süngeid sõnu: "Ja kõige selle lisaks on meie ja teie vahele seatud suur kuristik, et need, kes siit tahavad minna teie juurde, ei saa mitte, ega need, kes seal on, ei saa tulla meie juurde!"

Mõned jumalatud ütlevad: "See jutt põrgust on loba. Ei ole ju keegi tulnud sealt meile seda jutustama. Seda pole olemaski."

Kuid Jeesuse selgitus osutab, et just pilkajate jutt on loba. Rikas mees palus: "Ma palun siis sind, Isa, et sa läkitaksid tema mu isa majasse, sest mul on viis venda — et ta kinnitaks neile, et nemadki ei satuks siia piinapaika!"

Kui rikka mehe kohta ei võinudki midagi muud head öelda, armastas ta vähemalt oma sugulasi.

Nüüd tekkis kahekõne rikka mehe ja Aabrahami vahel. Aabraham ütles: "Kui nad ei kuula Mooset ja prohvetid, ei nad veenduks ka siis, kui keegi surnust üles tõuseks!"

Aabraham rääkis tõtt Jumala tarkuses. Kui ka kõigi Soome kalmistute hauad avaneksid ja kui ka kõigisse Soome kodudesse ilmuks surmavallast kadunud omakseid ja tuttavaid, ei usuks kaasaja inimesed ometi. Kuulduks ainult õudusekarjeid ja põgenevate jalgade müdinat.

Soomlased on alati uskunud kummitusi ja teinud tegemist nõiakunstiga. Tehnilise lihvi all on ka kaasaja soomlane üsna ebausklik. Kuid soomlased ei usu Jumala tõsiseid hoiatusi.

Sellepärast ei luba Jumal kellelgi tulla surmavallast jutustama sealsetest oludest. Me ei saa toetuda ka löökausele: "Keegi ei ole sealt tagasi tulnud. Surmavaida ja põrgut ei ole olemas!"

Aga võib-olla on sinu riivilil tolmukorra all Piibel, milles on näidatud päästmise tee, nagu Aabraham ütles: "Neil on Mooses ja prohvetid, kuulaku nad neid!"

Ta mõtles sellega, et rikka mehe vennad võisid lugeda Vana Testamenti ja leida päästmist. Kuid meil on nii Uus kui ka Vana Testament. Meil on Kristus ja Tema kallis lepitusveri, milles meil on pääste surmavallast ja põrgust.

Kui keegi hukatusse läinu annaks meile tõepärase pildi surmavallast, oleksime otse rabatud. Hirm ei päästa kedagi, seda teeb Jumala armastus Jeesuses Kristuses.

AINULT ÜKS ÕNNISTUS

Inimesel on siin maa peal ainult üks õnnistus. 1. Moosese raamatu 27.peatükk kirjeldab seda.

Patriarhaalse kombe järgi õnnistas isa surma lähenedes oma esiklast esimese lapse õnnistusega. Patriarh Iisaki esiklaps oli Eesav, teine poeg, Jaakob. Kui Iisaki surm lähenes, palus ta Eesavit, et see valmistaks tema lemmikrooga, mida ta võiks süüa viimast korda ja siis õnnistada Eesavit. Iisaki abikaasa Rebekka kuulis seda vestlust ja mõtles välja plaani, kuidas poeg Jaakob, keda ema armastas, võiks esineda oma venna Eesavina ja röövida temalt esmasünniõiguse.

Nii sündiski. Kui Eesav tuli jahiretkelt tagasi, tõdes ta, et õnnistus oli juba läinud Jaakobile. Ehmatusega hüüab ta (1Ms 27:38): "On see sul ainus õnnistus, mu isa? Õnnista ka mind!" Ja Eesav nuttis."

Kuid Jaakob sai endale selle, mille ta juba oli ostnud Eesavilt. Eesav oli ise süüdi õnnistuse kaotamises. Piibel jutustab (1Ms 25:29-34), kuidas Eesav tuli näljasena jahiretkelt ja müüs oma esmasünniõiguse Jaakobile kulbitäie läätseleeme ja leivapala eest. Kirjelduses tõdetakse: "Nii vähe hoolis Eesav esmasünniõigusest!"

Esmasündinu oli Idamaades suguvõsa kõige tähtsam mees, tõeline vürst, kelle sõna oli suguvõsa seaduseks. Tema otsustas elu ja surma üle. Tema omandiks oli tegelikult kogu suguvõsa vara. Ja kõik selle müüs Eesav läätseleeme eest, pidades õnnistust tähtsusetuks.

Eesav on võrdpilt inimesest, kes kaotab Jumala esmasünniõnnistuse selle ainukese elu ajal. Mis on Jumala esmasünniõigus? Piibel vastab (Rm 6:23): "Sest patu palk on surm, aga Jumala armuand on igavene elu Kristuses Jeesuses, meie Issandas."

Jumal on Kristuses Jeesuses valinud igäüht meist igavesele elule. See on Jumala esmasünniõnnistus. See ainuke elu ei ole mõeldud lõppema pimeduses, vaid jätkuma igavesti taeva kirkuses. Kuid ainult tingimusel, et me esmasünniõnnistuse vastu võtame. Piibel ütleb (Jh 1:12): "Aga kõigile, kes teda vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lapsiks, kes usuvad tema nimesse."

Kui paljud soomlased müüvad oma esmasünniõnnistuse veel odavamalt kui Eesav!

Aga tuleb päev, kui nad hüüavad Eesavi kombel: "Kas sul ei ole mingit õnnistust järel minu jaoks, Isa?"

Nad hüüavad asjata ega saa vastust, õnnistuse aeg on möödas ja esmasünniõigus on müüdnud odava patu läätseleeme eest. Ainuke elu on tagasipöördumatult kaotatud. Nad on unustanud Piibu hoiatuse (Hb 10:28-29): "Kui keegi rikub Moosese käsku, siis peab ta ilma armuta surema kahe või kolme tunnistaja sõna peale, kui palju hirmsama nuhtluse te arvate siis ära teeninud olevat selle, kes Jumala Poega jalgadega tallab ega pea pühaks lepingu verd, millega ta on pühitsetud ja teotab armu vaimu?"

Sel päeval ei aita tammepuust kirst ega pärgade meri, orelimäng ega tšellosoolod, kaunid lahkumiskõned.

Terves universumis ei ole suuremat õnnistust kui olla Jumala laps ja igavesele elu pärija. See õnnistus kestab selles ajas ja igavikus.

KAS TAEVAS JA PÕRGU ON REAALSUSED?

Jumalatute üldine väide on: "Jutt taevast ja põrgust ja usklike väljamõeldis. Elu ise on piisavalt põrgu."

Paljud usuvad seda pikemalt mõtlemata.

Kui eitame põrgu ja taeva olemasolu, eitame ka Jumala päästeplaani, eitame Piiblit ja teeme Jumala valelikuks. Sest miks nägi Jumal siis nii suurt ja asjatut vaeva, et saatis oma ainusündinud Poja Jeesuse ristisurma? Jumal oleks siis lihtsalt rumal. Miks Ta andis meile Piibli hoiatava sõnumi? Miks Ta on aastatuhandete jooksul saatnud prohveteid kuulutama inimestele päästesõnumit? Miks on Ta saatnud saadu tuhandeid jutlustajaid kuulutama lepituse sõnumit? See olnuks mõttetus.

Jeesus rääkis hukatusest ja taevast, laiast ja kitsast teest (Mt 7:13): "Minge sisse kitsast väravast; sest avar on värav ja lai on tee, mis viib hukatusse, ja palju on neid, kes sealt sisse lähevad. Ja kitsas on värav ja ahtake on tee, mis viib ellu, ja pisut on neid, kes selle leiavad." Meis elav õiglustunne nõuab karistust kuritegudele ja pattudele. Meis elab põhjuse ja tagajärje seadus.

See põhjuse ja tagajärje nõudmine on kooskõlas Piibliga. Ütleb ju Piibel (1Tm 5:24): "Mõnede inimeste patud on kohe avalikud ja on kohe hukka mõistetavad, aga mõnede omad saavad tagantjärele ilmsiks." Tagantjärele, hiljemalt Jumala suurel kohtupäeval.

HUKATUS EI OLE INIMESE JAOKS

Jumal ei ole kavandanud ühtegi inimest hukatusse. Ta ei tahaks, et ükski inimene satuks nii ebainimlikku paika. See oli ju algselt valmistatud langenud inglite, pimeduse igaveseks säilituspaigaks. Sinna peab minema kord võimas ingelvürst, keda peale mässu tõstmist kutsutakse kuradiks ja Saatanaks. Sinna satuvad kõik temaga liitunud inglid, kellest on saanud pimeduse väehulgad. Sinna satuvad kõik kurjad vaimud, kes kõigil aegadel on olnud inimkonna nuhtluseks.

Kuid pangem tähele, et sinna satuvad ka inimesed, need, kes on raisanud selle ainukordse elu, need, kes ei ole meelearanduses Jeesust vastu võtnud. Jeesus ütles kord (Mt 25:41): "Minge ära minu juurest, te neetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele!"

Hukatuses on kõik ebainimlik, sest see ei ole mõeldud inimese jaoks. Hukkaläinute kaaslasteks on Saatan. Rängemat seltskonda ei või ette kujutada. Mis tähendab olla koos hingevaenlasega igavikus?

Kui põletame ennast tules, järgneb suur valu. Põletushaava kohale tõuseb vill ja kogu piirkond valutab.

Aga me ei oska ette kujutada hukatuse piina. Igavesed põletushaavad tulejärves! Mitte füüsilised haavad, vaid ihutu vaimuolendi haavad.

Hukatus on täis vaevahüüdeid. Meil lõpevad siin sõnad ja kujutlusvõime. Ja nii ongi hea. Kui me võiksime täielikult hukatust kirjeldada, süüdistataks meid nõrganärviliste inimeste hirmutamises ja hingetraumade põhjustamises.

Kuid miks ei kartnud Jeesus tekitada hingetraumasid? Miks on just tema kõige rohkem hukatusest rääkinud? Miks ta rääkis tõtt? Ta tahtis meid hoiatada selle ebainimliku paiga eest, sest hukatus ei ole valmistatud inimese jaoks. Seda kavandades ei võetud arvesse inimese vastupanuvõimet ja ressursse.

Inimene on mõeldud taeva jaoks. Sellepärast suri Jeesus ja valas oma kalli vere. Kuid kõik sõltub sinu valikust. Sa ei saa süüdistada Jumalat, kui oled valesti otsustanud ja leiad enese paigast, mis ei ole mõeldud sinu jaoks.

KAS VÕIB PÄASEDA PÄRAST SURMA?

Kas inimene võib pääseda pärast füüsilist surma? Suurem osa inimesi kujutab ette, et nad võivad veel pääseda. Selle mõtteviisi peegeldajateks on kaunid surmakuulutused, niisugused, kust võib lugeda "Jumal on armastus" või muud sarnast. Kui mõni silmapaistev isik sureb jumalatuna, tuuakse matmistalitusel esile tema teeneid ühiskonna ees ja räägitakse, kui võimsa elukaare ta joonistas. Kuid vaevalt mainitakse midagi tema vahekorra Jumalaga. Inimene toimetatakse vastu tema enda tahtmist taevasse, kuhu ta oma ajaliku elu jooksul ei tahtnud pääseda ja puhutakse uneliiva leinavatele omastele ja matuselistele silma. Missugune alatu pettelavastus, mille üle

hingevaenlane rahulolevalt muigab. Kogu selle piduliku matusetalitusega pimestatud inimesed ei mõtle, mis oli selle lahkunu lõpp ega samasta omaenese saatusega.

Jeesus kannatas ristisurma meie pattude eest siin maa peal. Kui ta tervendas halvatu, ütles ta temale (Mk 2:10-11): "Aga et te teaksite, et Inimese Pojal on meelevald maa peal patte andeks anda..." Ta võib anda patu andeks vaid selle maapealse elu jooksul.

Ta ei või anda sinu patte andeks enam siis, kui lamad kirstus keset pärgade merd. Igavikus on Jeesus kuningas tuhandeaastases rahuriigis, kohtunik viimsel kohtupäeval ja Tall, kes on igavene valgus. Piibel ütleb ühemõtteliselt (Hb 9:27): "Ja otsekui inimesele on määratud kord surra, aga pärast seda on kohus..."

Ära usu Saatana, teosoofide ja Idamaa usundite valet, et sa võid pärast surma saada lepituse oma pattudele ja pääseda. Ära usu katoliiklikkuse õpetusse puhastustulest, mille järgi jumalatu ja patune kannatab teatud aega puhastustules vastavalt pattude suurusele ja pääseb lõpuks neist puhastatuna taevasse.

Kogu Piibel on täis igavese elu töotusi neile, kes parandavad meelt ja võtavad Jeesuse vastu. Kuid Piibel on täis ka hoiatusi. Jumal ei lase oma sõna üle tingida. Ära lase ennast petta valelike uinutustega armastavast Jumalast. Jumal on armastus, kuid seda vaid Jeesuses Kristuses. Just nüüd, selle ainukese elu jooksul ootab Jumal lahendust sinu päästeküsimuses. Sest Inimese Pojal on meelvald vaid maa peal patte andeks anda.

NAD KÕIK KEELDUSID

Miks hukkub enamik inimesi päästmatutena? Sellepärast, et nad keelduvad päästet vastu võtmast. Kui kutsud neid kirikusse või mõnele muule vaimulikule üritusele, leiutavad nad tuhandeid vabandusi.

Jeesus toob ise põhilised ettekäanded võrdpildis suurest õhtusöömaajast (Lk 14:17-20): "Ja õhtusöömaaja tunnil ta läkitas oma sulase kutsutuile ütlema: Tulge, sest kõik on valmis. Ja nad hakkasid endid kõik ühest suust vabandama. Esimene ütles talle: Ma olen ostnud põllu ja pean välja minema seda vaatama; ma palun sind, vabanda mind! Ja teine ütles: Ma olen ostnud viis paari härgi ja lähen neid katsuma; ma palun sind, vabanda mind! Ja veel teine ütles: Ma olen võtnud naise ega saa sellepärast tulla!"

Need on ka kaasaja inimese kolm peamist põhjust, miks ta ei taha päästmisele tulla.

Esiteks on ostetud põld. See kujutab varandust, raha ja elatustaset. Inimesed tõrjuvad eemale oma pääste aja nappuse ja ülearuse rassimise pärast, et saada suuremat osa elatustaseme pirukast.

Oh seda asjatut vaevanagemist, millele nii paljud soomlased anduvad, tehes kahju oma hinge! Ei jõua telgikoosolekutele, kui peab võtma osa viljapuuadade võistlusest, kui peab tuhnima aias ja peenramaal. Ei jõua pühapäeval kirikusse, kui peab ehitama suvilat. Kõik nad ütlevad Jeesusele: "Palun sind, vabanda mind."

Kui paljud inimesed tormavad unustades Piibli sõnad (1Tm 6:9-10): "Ent kes tahab rikkaks saada, need langevad kiusatusse ja võrku ja paljudesse rumalaisse ja kahjulikesse himudesse, mis suruvad inimesed alla oma hukatusse ja hävitusse. Sest rahaahnus on kõigi kurjade asjade juur; raha ihaldades on mitmed ära eksinud usust ja on iseendile valmistanud palju torkavat valu."

Viis härjapaari kujutab võimu, edu ja hoogu. See märgile edukaid mehi ja naisi poliitikas, ärialal, kõrgetel ametitel ja seltskonnaelus. Niisugused inimesed mõtlevad harva vaimulikele asjadele. Soomes on suur palju. Piibel ütleb nende kohta tabavalt (Ps 32:9): "Ärge olge nagu hobused, nagu hobueeslid ilma aruta; neid tuleb suuliste ja valjastega taltsaks teha, muidu nad ei tule su ligi!"

Seejärel on mainitud naist. See kujutab keeldumisi, mis on tingitud perekonnaelust ja seksuaal elust. Nii mõnigi inimene, kelle vaim on ärganud, ei ole julgenud oma abikaasa pärast vaimulikele koosolekutele minna. Ja kui paljud on hukutanud ennast meelelistesse himudesse, unustades oma ainukese elu! Lihahimu on neid vallanud ja nad ütlevad: "Palun sind, vabanda mind, ma ei saa tulla."

Päästmatu inimene on meister leiutama ettekäändeid, kui peaks lugema vaimulikke raamatuid või ajalehti, kui peaks vestlema vaimulike asjade üle. Kõige selle taga on tegelikult Saatan.

Kui jätaksime täna ettekäanded ja küsiksime ausalt: kas võivad raha ja varandus meid päästa surmahetkel, kas võib kiire elukarussell ja inimese vägevus päästa meid hukatusest, kas võib joovastav nauding või noore abikaasa vastuseis kõige tähtsamas asjas meid päästa? Vasta ausalt ja tee oma otsus vastavalt sellele. Sest valge aujärje ees viimsel kohtupäeval ei aita ettekäanded. Meist läbi vaatavad silmad, mis näevad südame kõige sügavamasse soppi, näevad sinna, kus õõnes vale on saatnud hukka meie ainukese elu.

KUI MA VAID TEAKSIN KAHE ASJA

Nii mõnigi inimene mõtleb vahetevahel vaimulikele asjadele. Tõelisi jumalasalgajaid, ateiste, on üsna vähe. Sageli on negatiivne suhtumine usuasjadesse tegelikult ärkamise märgiks. Inimene tõrjub eemale kõige selle, mis tal hinges kripeldab. Sellepärast paneb jumalatu pereisa jumalateenistuse ajal raadio kirudes kinni. Sellepärast mõnitab ta oma usklikku naist, kui ta tuleb vaimulikult koosolekult. Ta ei või kannatada vaimulikke laule ega jutuajamisi, samuti mitte Piibli lugemist, sest kõik see torkab teda. See tuletab talle meelde, et ta on teel põrgu poole, kui meelt ei paranda.

Kuid kõik me igatseme pääseda igavesse hingamisse siit vaevade ja ahastuste maalt. Paljud sooviksid meelt parandada siis, kui nad enne piisavalt elu on nautinud. Mõni isegi ütleb: "Kui ma vaid teaksin kahte asja."

Mis on need kaks asja? Kui me vaid teaksime, millal meie elu lõpeb ja kui me vaid teaksime, millal Jumal meid viimast korda kutsub. Siis poleks mingit raskust. Oskaksime välja rehkendada, millal on meie viimane kutsumise aeg enne surma. Siis me tormaksime papi või jutlustaja juurde, kiirustaksime kirikusse või palvelasse meelt parandama ja annaksime oma elu Jeesusele. Siis me võtaksime vaimuliku "elukindlustuse" ja päästaksime oma elu. Kui lihtne kõik oleks!

Kahjuks ei ole asi praktikas nii lihtne. Kõigepealt ei tea me oma elupäevade arvu. Me ei tea, millal see ainus elu lõpeb. Seda teab üksnes Jumal, kelle elupäevade raamatusse on märgitud meie elu pikkus kuni viimse sekundini. Piibel ütleb selle raamatu kohta (Ps 139:16): "Su silmad nägid mind juba mu eos ja su raamatusse kirjutati kõik päevad, mis olid määratud, ehk küll ühtainustki neist ei olnud olemas!"

Imeline. Jumal on öelnud hetkel, kui meie elu alguse sai: "Olgu XX-i päevade arv 65 aastat, 7 kuud, 22 päeva, 16 tundi ja 57 sekundit. See aeg on temale antud, et maa peal tulla meelesparandusele ja muuta oma elu igaveseks eluks." Kahjuks ei ütle Jumal meile seda kõva häälega. Me ei jaksaks elada, kui Jumal annaks meile igäuhele juba surmatunnistuse kätte. Me ei jaksaks elada pideva surmaotsuse all.

Seega me ei tea seda päeva, on see homme, kümne või kolmekümne aasta pärast. Sellepärast me ei tohi riskida oma meelesparandust edasi lükata. Päevad Jumala raamatus võivad otsa lõppeda enne, kui seda märkamegi.

Kui teaksime oma viimast kutsumise aega, parandaksime viivitamata meelt. Mis on siis Jumala kutsumise aeg? See on aeg, kui Jumal oma Püha Vaimu kaudu eriliselt kutsub inimest meelesparandusele ja päästmisele. Piibel ütleb selle kohta (Js 55:6): "Otsige Jehoovat, kui ta on leitav, hüüdke teda, kui ta on ligidal."

Jumala kutsel on teatud tundemärgid. Meie sees olev igatseb Jumalaga osadusse. Patt ja selle harrastamine muutuvad meile vastikuks ja kohutavaks. Südametunnistus ärkab ja maailma sära tundub tühisena. Me igatseme seesmist puhtust ja välist vabadust patu ahelatest. Mõni psühhiaater peab seda psüühikahäireks. Kuid see on inimese vaimu häiritus. Ta on armastava Jumala kutse all.

Ärganud inimene loeb salaja vaimulikku kirjandust. Ta loeb isegi Piiblit, mille sõnad tulikirjas kuulutavad talle kohtuotsust. Ta sammud suunduvad meeleldi vaimulikele koosolekutele. Kuidas ta kadestab neid usklikke, kes laulavad Jeesusest säravate silmadega ja naeratuslega huulil.

Ometi me ei tea, millal ja mitu korda Jumal meid äratab ja kutsub. Piibel ütleb (Ii 33:29-30): "Vaata, seda kõike teeb Jumal inimesele kaks, kolm korda, et ta tema hinge hauast tagasi toob tema

valgustamiseks elu valgusega!" Usundipsühholoogid on seda asja uurinud ja räägivad kahest kindlast vanusegrupist. Leeriskäimise ajal on noored tundlikud ja vastuvõtlikud, kui neil vaid on usklikud õpetajad, kes neid päästmisele juhivad. Teine periood on 35 ja 40 aasta vahel. Siis on inimene juba saanud maitsta seda elu ja joonud patukarikast. Ja harva, väga harva päästab Jumal veel vanas eas, kui elu liivakellast voolavad välja viimased liivaterad.

Me ei tea kahjuks, kui mitu korda Jumal meid kutsub ja millal ta viimast korda seda teeb. Jeesus haletses kord Jeruusalemma ja ütles (Lk 19:43-44): "Sest päevad tulevad sinu peale, mil su vaenlased teevad sinu ümber valli ja piiravad sind ja vaevavad sind kõikepidi. Ja lõhuvad sind maha maatasa ja su lapsed sinu sees ega jäta kivi kivi peale, sellepärast et sa ei ole tundnud oma armukutsumisaega."

Kõik see täitus sõnasõnalt, kui Rooma sõjapealik Tiitus aastal 70 piiras Jeruusalemma. Umbes miljon juuti kaotas oma elu. Õeldakse, et Jeruusalemma ümberkaudsed künkad olid nagu mets — nii tihedalt oli võllapuid, kus rippusid juutide kehad. Kui Jeruusalemma elanikud oleksid saanud näha tulevikku, oleksid nad ehk Jeesuse sõnu ja oma armukutsumise aega tähele pannud.

Me ei tea, millal Jumal viimast korda kutsub. Aga võib olla Püha Vaim räägib praegu. Siin on õige aeg meelt parandada.

SOOMLASTE SUURIM TAKISTUS

Mis on soomlaste suurim takistus päästmise teel? See on inimeste kartus. Me kardame, mida ütlevad perekonnaliikmed, naabrid, tuttavad ja töökaaslased, kui hakkame Jeesusesse uskuma ja tema nime tunnistama.

Keskmine soomlane häbeneb usuasju. Ta ei taha jätta endast muljet, et ta suhtub usuasjadesse positiivselt või veel vähem, et ta ise usub. Ta ei taha oma mainet kaotada. Tuleb jätta endast pilt, et ta on vahva kambamees, vahva jumalatu, kes julgelt põrgu poole astub. Mäletan sõjapäevilt ühte halenaljakat seika. Paljud mehed ei tahtnud rünnakul kiivrit pähe panna. Seda peeti häbistavaks ja argpüksi tunnuseks. Nii nad siis meelsamini langesid või said haavata.

See soome rahvuse ülitundlikkus kriitikale ja pilamisele tuleneb ilmselt rahva loomuse sügavast põhjamudast. Sügaval on ujedust, alaväärsustunnet, tärgranud uhkust, agressiivsust ja nõrkust, mis teevad inimese tundlikuks kriitika ja teiste arvamuste suhtes. Me ei taha massist erineda, samuti nagu teismelised, kes kannavad sama lõikega teksaseid ja ühtmoodi soengut.

Meie soome põikpead ei taha tunnustada Jeesust kartuses, et naaber võiks naerda. Aga tegelikult naerab hingevaenlane. Piibel ütleb selgesti: "Igaüks nüüd, kes mind tunnustab inimeste ees, teda tunnustan minagi oma Isa ees, kes on taevas. Aga kes iganes mind ära salgab inimeste ees, teda salgan minagi oma Isa ees, kes on taevas!" (Mt 10:32-33)

"Sest kui sa oma suuga tunnustad, et Jeesus on Issand ja oma südames usud, et Jumal on tema surnuist üles äratanud, siis sa saad õndsaks! Sest südamega usutakse õiguseks, ent suuga tunnustatakse õndsuseks" (Rm 10:9-10).

Kas paned tähele, et suuga tunnustamine päästab? See ei tee meid küll õigeks, õigeks teeb usk Jeesusesse. Aga suuga tunnustamine lõikab meid lahti jumalast maailmast. Maailm hakkab võõrastama seda "hullu", kes tunnustab Jeesuse nime. Nii nagu poliitik ei saa esineda ilma platvormita ei või me olla ilma seisukohata maailma suurimas asjas — päästmise küsimuses.

Mida võib parim sõber, naaber, seltskonnatuttav või joomakaaslane teha sel hetkel, kui kogu inimkond seisab Jeesuse valge aujärje ees ja ootab kohtuotsust? Siis nõtkuvad kõikide põlved. Ütleb ju Piibel (Fl 2:10-11): "...et Jeesuse nimes nõtkuksid kõik põlved, niihästi taevaliste kui maapealsete kui ka maa-aluste omad, ja iga keel tunnistaks, et Jeesus Kristus on Issand, Jumala Isa auks."

Enamiku inimeste puhul on see siiski liiga hiline tunnustamine. See ei ole tunnustamine päästmiseks, vaid Jeesuse Kristuse võimutäiuse tunnustamine enne hukka minekut. Ka saatan ja tema väehulga peavad tunnustama Jeesuse Issandaks.

Arvestades soomlase loomust võib ju olla, et meile on antud käia tavalisest raskem tee, kuid teist teed ei ole.

KAS VÕIB OMA USUGA ÕNDSAKS SAADA?

Sageli kuuleme kõnekäändu: "Igaüks saab oma usuga õndsaks." Selle löökausega püütakse kõrvale põigelda küsimuse eest: "Kas oled päästetud?" Siis järgneb tavaliselt sõnadetult, kuidas vagad paganad, hindud ja isegi muhameedlased saavad oma usuga õndsaks. See on geniaalne vale, mis on leiutatud põrgu peakorteris. On suur vahe tõekspidava usu ja elava usu vahel. Me usume, et öösel on pime ja päeval valge. Me usume, et vesi on märg ja tuli põletab. See on tõekspidav usk. Kuid see ei või kedagi päästa, samuti nagu ei päästa kedagi ka mingid muud inimese omad uskumised. Sellepärast juhib löökause "omast usust" meid vale rahu sisse ja lõpuks hukatusse.

Elava usu kingib meile ainult Jeesus Kristus, kui Tema veri puhastab meie patud ja sünnitab meie sisse uue elu. See on päästev usk. Ja see on igäihel, kes Jeesusesse usub, täpselt samasugune, sõltumata tema nahavärvist, elukohast, keelest või varakusest.

Piibel ütleb (Rm 3:22): "See on Jumala õigus, mis tuleb Jeesuse Kristuse usu kaudu kõikidele, kes usuvad, sest siin ei ole ühtki vahet." Sa ei saa oma usuga õndsaks, vaid Jeesuse usuga.

KAS USK ON ISIKLIK ASI?

Kas usk on tõesti meie isiklik asi? Vähemalt meie, soomlased, kaldume pidama usku isiklikuks. Kui mõni "lahkusuline" meilt otse küsib, kas oleme usus, oleme nõrдинud ja vastame tigidalt: "See on minu isiklik asi. Mis see teisse puutub?" Tundub, et usk Jeesusesse on meile midagi, millest tuleb delikaatselt vaikida.

Aga usk Jeesusesse ei ole isiklik asi. Esiteks tuleb oma usku Jeesusesse inimeste ees tunnistada. Jeesus ütleb (Mt 10:33): "Aga kes iganes mind ära salgab inimeste ees, teda salgan minagi oma Isa ees, kes on taevas!" Kas see ei nõua avalikkuse ette tulemist? Keegi ei või olla elavas usus, kui ta ei tunnista Jeesust avalikult.

Teiseks meil tuleb inimesi usule juhatada. Paulus kirjutab Timoteosele (2Tm 4:2): "Kuuluta sõna, astu esile, olgu parajal või ebasobival ajal, noomi, hoiata, manitse kõige pika meelega ja õpetamisega." On sobimatu tungida teise valdustesse. See oleks kodurahu rikkumine. Kuid Paulus õhutab Timoteost: "Mine aga julgusti XX-i juurde ja julgusta teda ja tema naist täna õhtul oma elu Jeesusele andma." Siin on küsimus elust ja surmast. Sellepärast ei ole usk ainult isiklikult endale.

Usk ei ole isiklik asi ka veel sellepärast, et viimne kohus on avalik sündmus. Piibel räägib selle kohta (Ilm 20:12): "Ja ma nägin surnuid, suuri ja pisukesti, seisvat aujärje ees, ja raamatud avati. Ja teine raamat avati, see on eluraamat. Ja surnutele mõisteti kohut sedamööda kuidas raamatuisse oli kirjutatud, nende tegude järele."

Võib-olla 20-200 miljardit inimest maailma loomisest kuni viimse kohtupäevani seisab Jumala aujärje ees. Raamatud avatakse ja kõik saab avalikuks. Igäihe üle mõistetakse kohut nende tegusid mööda.

Mitte asjata ei ütle Jeesus (Mt 10:26): "Sest midagi ei ole peidetud, mis ei tuleks ilmsiks, ja midagi pole salajas, mida ei saada teada."

MIKS NAD EI PÄÄSE SISSE?

Üks mees küsis kord Jeesuselt (Lk 13:23): "Issand, kas on pisut neid, kes saavad õndsaks?" Jeesus vastas (Lk 13:24): "Võideldge, et te lähetsite sisse kitsast uksest, sest paljud, ütlen ma teile, püüavad sisse minna, aga ei jaksa mitte!" Jeesus andis seega oma kuulajatele mõista, et on vähe neid, kes tõeliselt päästetud saavad.

Peab olema tõsiseid põhjusi, mis pimestavad inimeste vaimuliku arusaamise ja takistavad neid kitsast uksest sisse pääsemast. Mainime siin vaid lühidalt neid takistusi, mida hingevaenlane meile seab.

ÄRKAMATU INIMESE PIMEDUS

Paljud ei mõista, et inimesel on ka vaim. Piibel ütleb (Sk 12:1): "Jehoova, kes laotab taevaid ja rajab maale aluse ja kes valmistab inimese vaimu tema sees, ütleb..."

Inimesel on seega peale keha ja hinge veel vaim. Inimese vaim on see igavene olend, kes võib olla ühenduses Jumalaga ja pärida igavese elu. Inimene sureb füüsiliselt. Kuid sõltub inimesest endast, kas tema vaim jätkab eksisteerimist hukatuses või elab igavest elu Jumala taevas.

Pattulangemise tragöödias kaotas inimese vaim kontakti Jumalaga. Piibel kirjeldab seda (Ef 2:1-3): "Jumal on teinud elavaks ka teid, kes olite surnud oma üleastumistes ja pattudes, milles te käisite enne selle maailma ajastu järele, õhuvalla vürsti järele, vaimu järele, kes nüüd on tegev sõnakuulmatuse laste sees, kelle seas ka me kõik enne käisime oma liha himudes ja tegime liha ja mõtete tahtmist mööda ning olime loomu poolest viha lapsed nagu teisedki."

Inimene, kelle vaim on surnud patust, on vaimulike asjade suhtes täiesti tuim.

PATU HARJUMUSED

Paljudele on päästmise takistuseks patused harjumused. Hiljuti kohtasin noorukit, kes oli viina ori. Ta palus mind enda eest palvetada, et ta pääseks neist ahelatest. Kuid Jumal nõuab enamat. Jumal nõuab sind tervelt.

Nii mõnigi tahaks vabaneda patuelust, kuid ei taha anda oma elu Jumalale. Kuid ei saa teenida kahte isandat, Jeesust ja Saatanat. Jumal nõuab terviklikku otsust. Sellepärast ei pääse paljud kitsast väravast sisse.

ASJADE KLAARIMISE KARTUS

Tunnen üht edukat ärimeest. Minu ettepanekule pöörduda ja oma elu Jeesusele anda vastas ta nii: "Mul on nii palju pettust hinge peal, nii palju ametikandjatele üles tunnistada, et selle eest tuleks kaua vangis istuda. Ma ei saa meelt parandada."

Oh seda meeletut meest! Ta on valmis kannatama igavese hukatuse piinu, selle asemel et istuda maa peal mõni kuu või aasta vangis ja pärida lõpuks igavese elu. Soomes on kümneid tuhandeid mehi ja naisi, kes hülgavad meelearanduse, sest siis tuleks klaarida mineviku eksimused. On nii palju salajasi patte. Maa on täis valet ja vägivalda, inimeste patud tõusevad taevani, kuid nad ei julge neid tunnistada häbi ja karistuse kartusel.

Üleval on siiski silm, mis näeb ka kõige salajasemasse kambrisse ja teab ära ka kõige varjatumad patud. Piibel ütleb (Ps 33:13-15): "Jehoova vaatab taevast, ta näeb kõiki inimlapsi! Oma elamu paigast ta vaatleb kõiki ilmamaa elanikke, tema, kes ühtlasi valmistab nende südant, paneb tähele kõiki nende tegusid!"

Tunnistamata kuriteod ja patud on võimsateks takistusteks päästmise teel.

Kuid inimene on valmis kannatama hukatuse igavest tuld kartusest ja häbist teiste inimeste ees.

Siin on kolm peamist põhjust, miks Soome elanikest ehk 10% usub Jeesusesse ja ülejäänud 90% käib hukatuse teel, vaatamata sellele, et nad nime poolest on kristlased. Keegi ongi öelnud, et kitsa värava esine on maailmakõiksuse kõige äratallatum paik. Nagu põdrakari lahkuajamise ajal, käivad miljonid inimesed selle ees tammumas, kuid hirmust ja Saatanaga poolt aetuna põgenevad jälle ära, ilma et nad sisse pääseksid.

TE PEATE UUESTI SÜNDIMA

Te peate uuesti sündima. Rääkinud variser Nikodeemusega kõige põhilisemast küsimusest — päästmisest — ütles Jeesus tähelepanuväärsed sõnad (Jh 3:7): "Ära pane imeks, et ma ütlesin sulle: Te peate uuesti sündima!"

Nikodeemus oli kindlasti hämmastunud. Kuigi ta tundis täpselt Moosese käsuseadust, pühi kirju, Toorat ja pärimusi, ei olnud ta kunagi kuulnud räägitavat uuestisündimisest. Sellepärast ütles ta hämmeldunult Jeesusele (Jh 3:4,9): "Kuidas võib inimene sündida, kui ta on vana? Ega ta või teist korda minna oma ema ihusse ja sündida? Kuidas see võib sündida?"

Nikodeemus ei mõistnud. Milliseid kummalisi sõnu rääkis see Jeesus, keda Nikodeemus oli respektierinud kui Jumala poolt saadetud õpetajat!

Enamik kaasaegseid soomlasi on Nikodeemuse-taalised. Küsi neilt, mis on uuestisündimine, siis saad seda näha! Tänapäeva inimene on Nikodeemuse kombel segaduses, kui räägitakse uuestisündimisest, uuest loodust või elavast usust. Piibel kasutab neid sõnu uue elu kirjeldamiseks.

Kõige hämmastavam on see, et leidub kirikuõpetajaid, kes ise ei ole uuesti sündinud. Kuidas võivad nad siis juhatada teisi? Pime ei saa ju teist pimedat talutada. Jumalateenistustel kuulutatakse igal pühapäeval Jumala sõna. Aga kui palju on neid teenistusi, kus tehakse selgeks päästmise tee hukkuvatele ja vaimulikult pimedatele inimestele?

Suurem osa inimesi ei mõista, et bioloogilise sünni kõrval on olemas veel tähtsam sündimine — sündimine vaimust. Jeesuse sõnad uuestisünnist on mõeldud inimestele vastuvõtmiseks nende teadliku elu perioodil.

Saatan püüab kõige olulisemat asja ähmastada. Ta püüab meid veenda, et piisab sellest kui inimene käib kirikus, kuulab raadiost jumalateenistusi, käib armulaul, tegutseb koguduses. Ta püüab veenda, et kõik see korvab mingi kummalise uuestisündimise ehk päästmise.

Armas sõber, see pole nii.

Ükski muu asi ei või asendada uuestisündimist. Formaalne usk valdab kergesti inimese; see oleks kerge tee taevasse, kuid kahjuks Jumal ei tunnista seda.

Ka kristlik tegevus on hea, kuid see ei asenda uuestisündimist. Sest kristluse harrastamine ei ole sama kui elu Kristuses. Vastupidi, väline osavõtt vaimulikest üritustest ja tegevusest võib olla nagu uimasti.

Uuestisündimises inimese pattudes surnud vaim ärkab Püha Vaimu ja Jumala sõna mõjutusel vaimulikule elule ja saab kontakti Jumalaga vahemehe, Jeesuse Kristuse kaudu. Vaatame mõningaid selgitavaid piiblikohti:

"Ärka üles, kes magad, ja tõuse üles surnuist, siis Kristus valgustab sind!" (Ef 5:14)

"Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes oma suurt halastust mööda meid on uuesti sünnitanud elavaks lootuseks Jeesuse Kristuse ülestõusmise läbi surnuist" (1Pt 1:3).

"Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on tekkinud!" (2Kr 5:17)

"Katsuge iseendid läbi, kas te olete usus. Uurige iseendid! Või te ehk ei tunne iseendist, et Jeesus Kristus on teie sees?" (2Kr 13:5)

Kui Jumala Püha Vaim usu ja Piibli sõna kaudu toob Kristuse Jeesuse meie sisse, ärkab me surnud vaim ellu. Me muutume uueks looduks Kristuses. Sellepärast rääkis Jeesus uuestisünnist.

Püha Vaim äratab patuunest. Jeesuse Kristuse kallis lepitusveri puhastab patust ja uskmatusest. Nüüd seisab inimene uue looduna Jumala ees. Väline kest on sama, aga tema sees on toimunud muutus.

Enne kui usu kirkas lamp südames ei põle, ei aita väline usukommete täitmine ega tseremooniad. Inimese vaim on Jehoova lamp (Õp 20:27). Kui see lamp süttib põlema, saab inimene päästetud. Tema elu saab haaratud igavesse elusse. Sõber, ära rahuldu formaalse kombetalitusega, hingeliste liigutustega või ainult teadmistega jumalikest asjadest. Sest ilma meelearanduseta ja päästmiseta viivad need sind hukka.

MILLEST MA TEAN, ET OLEN UUESTISÜNDINUD?

Kindlasti küsib nii mõnigi: "Ma tahaksin just nüüd päästetud saada, aga kust ma tean, kas olen uuesti sündinud? Mis on uuestisündimise tundemärgid? Ma ei tahaks leppida ainult oletustega."

Sa ei pea rahulduma ainult ebamääraste oletustega. Jumal ei taha mängida meiega mingit mängu selles meie elu kõige tähtsam ja saatuslikumas küsimuses. Ta ei oleks armastuse Jumal, kui ta peidaks oma palge patuse inimese eest.

Kui olin Jumalale lähenemas, sattus minu kätte üks vaimulik raamat. Seal öeldi, et inimene ei või olla kindel oma päästmises ja et asi selgub lõplikult alles teisel pool ajapiiri. Missugust piina tõi see minu otsivasse südamesse!

Ei, Jumal ei ole nii julm. Piibli ja ka usklite kogemused näitavad, et uuestisündinuil on teatud kindlad tundemärgid. Iga päästetud inimene võib oma elus kogeda, et need on õiged ja kehtivad. Jumal nimetab päästetud inimese kuus põhilist tunnust, mis kinnitavad teda uuestisünnis.

RAHU

Jeesus ütles omadele (Jh 14:27): "Rahu ma jätan teile; oma rahu ma annan teile, mina ei anna teile nõnda nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmu ja ärgu mingu araks!"

Pattude andekssaamine ja süütunde kadumine on päästetud inimese esimesed tunded, kui ta usu kaudu oma patud Jeesuse nimes ja veres andeks saab. Üleloomulik rahu täidab südame, kust on kadunud ahastus ja patukoormad. Piibel ütleb päästmata inimese kohta (Js 57:20-21): "Aga jumalatud on otsekui mässav meri, mis ei saa rahuneda ja mille veed kobrutavad kõntsa ja muda! Õelatel ei ole rahu, ütleb minu Jumal." Kas oled olnud mererannal sügistormi ajal? Seal saad pildi rahutust inimhingest, keda patukoormad ja uskmatuse muserdavad ja rõhuvad.

Uuestisündinud südames valitseb imeline hingamine ja rahu. See on rahu, mille Jeesus annab. Kõik süüdistused hääbuvad ja hingevaenlane põgeneb. See rahu ulatub üle mõistuse seletuste, seda peab kogema.

Kas sinul on Jeesuse rahu südames? Selle põhjal on kerge oma vaimulikku olukorda kontrollida.

Saatan ründab, tõsi küll, ka usklikku ja püüab kõigutada seda Jeesuse rahu. Ka usklik võib tunda ahastust ja kannatusi, kuid siiski on tema sees Kristuse läbi saadud rahu. Ainult patt võib seda kõigutada. Kui me teeme pattu ega paranda meelt, võtab Jumal oma rahu ära. Aga kui sa ei ole iialgi tundnud Jeesuse rahu, tekib küsimus, kas oled üldse kunagi uuesti sündinud.

PÄÄSTMISE KINDLUS

Jumal on imeline. Ta on pannud meie sisse imelise mõõteriista. Piibel nimetab seda päästmise kindluseks. Teine meie sees olev Jumala mõõteriist on südametunnistus. Ta annab tunnistust hea ja halva kohta.

Päästmise kindlus tunnistab, et oleme Jumala lapsed. Päästmise kindlus on tugev ja selge teadmine selles, et mina kuulun Jeesusele.

Päästekindlus põhineb Piibli õpetusel:

"Vaim tunnistab ühes meie vaimuga, et me oleme Jumala lapsed" (Rm 8:16).

"Aga et te nüüd olete lapsed, on Jumal läkitanud teie südamesse oma Poja Vaimu, kes hüüab: 'Abba, Isa!'" (Gl 4:6)

"...kelles (Kristuses) teiegi olete sellest alates, kui saite kuulda tõe sõna, oma õndsuse evangeeliumi, ja kelles teiegi saades usklikuks olete kinnitatud töötatud Püha Vaimu pitseriga." (Ef 1:13).

Püha Vaim tuleb uuestisünnis, pitseerib meid taeva jaoks ja annab kindluse Jumala lapse seisuse kohta. Need päästekindluse võtmed ei ole inimeste, vaid Jeesuse käes.

Mittekristlased ja mõistuseteoloogid ütlevad, inimene ei saa tunda subjektiivseid kogemusi ja päästekindlust. Nad on leitanud osava filosoofia ja ütlevad, et subjektiivne usk ei ole õige, see on vaid haihtuv tunnete seebimull. Nad väidavad, et usk on objektiivne tõekspidamine. Kuid uuesti sündimata inimene ei saa ka tunda subjektiivset päästekindlust.

On tõsi, et Jumala suur päästeplaan on objektiivne Piibli ilmutus. Aga Piibel tunnistab nii objektiivset kui ka subjektiivset usku. Objektiivne on (2Kr 5:19): "Sest Jumal oli Kristuses ja lepitas maailma iseenesega ega arvanud neile nende üleastumisi süüks ja on pannud meie sisse lepitussõna."

Jumala poolt on kõik selge. Tema lepitab maailma iseendaga. Mustad ja kollased, punased ja valged, kõik rahvad idas ja läänes, põhjas ja lõunas on Jumala poolt lepitatud Kristuse ristisurmas. See on objektiivne tõsiasi, mis ei kõigu. Kuid on tähtis lugeda, mida Paulus järgnevalt ütleb (2Kr 5:20): "Seepärast me oleme nüüd käskjalad Kristuse asemel, otsekui manitseks Jumal meie läbi. Me palume Kristuse asemel: 'Andke endid lepitada Jumalaga!'"

Objektiivsele lepitusele järgneb vahetult subjektiivne lepitus ja usk. Seda väljendavad sõnad "andke endid lepitada".

Kui inimene tuleb usule ja sünnib uuesti, toob Püha Vaim temasse päästekindluse. See on subjektiivne, kuid piiblikohane.

Kas sinul on päästmise kindlus? Kas sul on see kindel teadmine, et sinu patud on andeks antud ja et sa oled Jeesuse oma? Kas oled kindel pääsemises Jeesuse juurde, kui sinu maine elu just praegu lõpeks? Kui sul ei ole iialgi olnud päästmise kindlust, ei ole sa uuesti sündinud.

Vaatamata sellele kui palju me kristlust harrastame või muud head teeme, oleme väljaspool päästmist, kui me ei ole saanud päästmise kindluse Pühas Vaimus.

KRISTUSE SISEMINE TUNDMINE

Paavo Ruotsalainen matkas kord vaimuhääle sunnil Nilsia metsadest Jyväskylä linna, kus ta teadis olevat vähemalt ühe uskliku mehe, sepp Högmani. Sepapaja ukstel peetud vestluses sai Paavo kuulda need klassikaliseks muutunud sõnad: "Üks asi sinul veel puudub ja koos sellega ka kõik muu, ja see on Kristuse sisemine tundmine." Need sõnad avasid Paavole taeva ukseid ja temast tuli suur jumalamees.

Kuid see sobib ka igale tänapäeva inimesele. Uuestisündimises saame Kristuse sisemise tunnetuse. Siiani on see tundmine olnud isikupäratu, ajalooline või väline. Nüüd see muutub isiklikuks sisemiseks tundmiseks.

Enamikul soomlastel on Jeesusest Kristusest ainult need teadmised, mis nad on saanud koolis või leeris käies. Jeesus on neile vaid ajalooline isik. Oleme kuulnud temast räägitavat, kuid ei ole teda kunagi näinud. Enamus inimesi ei tunne Jeesust isiklikult, vaid kellegi teise kaudu. Jeesus oli hea õpetaja, elas siis ja siis, sündis Petlemmas ja suri Jeruusalemmas. Ta oli originaalne prohvet ja usundi rajaja. Kuid need on vaid ajaloolised faktid, mitte Kristuse sisemine tundmine.

Piibel ütleb, et uuestisündimises saame Kristuse sisemise tunnetuse.

"Kui aga Kristus on teie sees, siis on küll ihu surnud patu pärast, aga vaim on elu õiguse pärast" (Rm 8:10).

"...et ta annaks teile oma au rikkust mööda saada tugevaks tema Vaimu läbi, seespärase inimese poolest, et Kristus usu kaudu elaks teie südameis ning te oleksite juurdunud ja rajatud armastusse" (Ef 3:16-17).

"Armuja rahu lisatagu teile rohkesti Jumala ja Jeesuse, meie Issanda tunnetuses!" (2Pt 1:2)

See on Kristuse sisemine tundmine. Me ei pea olema mitte ainult Kristuse lähedal, vaid Kristuses ja Tema peab olema meis.

KRISTUSE VABADUS

Piibel ütleb kristlase vabaduse kohta: "Vabaduseks on Kristus meid vabastanud" (Gl 5:1). Jeesus rõhutab ise Tema omade vabadust, öeldes (Jh 8:34-36): "Tõesti, tõesti ma ütlen teile, et igauks, kes teeb pattu, on patu ori! Ent ori ei jää majasse igavesti, poeg jääb igavesti. Kui nüüd Poeg teid vabaks teeb, siis te olete õieti vabad!"

Üks uuestisünni oluline tagajärg on, et patu ahelad langevad meie ümbert. Päästetud inimesel ei ole enam vajadust juua, varastada, valetada, kiruda jne. See ei tähenda seda, et päästetud inimene enam pattu ei tee. Nii kaua kui elame selles rikutud maises ihus, luurab meid patt. Aga oleme võitja poolel, tänu Jumalale. Paulus hüüatab (Rm 6:1-2, 22): "Mis me nüüd ütleme? Kas peame jääma patusse, et arm suureneks? Ei mingil kombel! Meie, kes oleme surnud patule, kuidas peaksime veel elama selles?... Aga nüüd, et te olete saanud patust vabaks ja Jumala orjadeks, on teie vili pühitsuseks ja selle lõpp on igavene elu."

Kui usklik oma valvamatusel pärast langeb kiusatuses pattu, on tal võimalus uuesti alustada. Piibel ütleb: "Sest õige langeb seitse kordaja tõuseb üles" (Õp 24:16) ja "Jehoova kinnitab selle mehe sammud, tema tee on ta meele järele! Kui ta langeb, ei kuku ta maha, sest Jehoova toetab ta kätt!" (Ps 37:23-24)

Tuleme Jeesuse juurde, saame andeks ja alustame uuesti kitsal teel. See on uuestisündinud Jumala lapse õnnis osa.

RÕÕM

Rõõm on üks uuestisünni tundemärke. Piibel ütleb (Ne 8:10): "Rõõm Jehoovast on teile kindlaks hinnaks!"

Jeesus ütles oma jüngritele (Lk 10:20): "Ometi ärge rõõmustage, et vaimud teile alistuvad, vaid rõõmustage palju enam sellest, et teie nimed on taevasse kirja pandud!"

Kui kristlane ei tunne kunagi rõõmu Issandas, on põhjust kahelda, kas ta on uuesti sündinud. Tõsi küll, soome kristlus on rahva loomuse ja harjumuspäraste kristlike tavade tõttu raskemeelne ja suures osas rõõmutu. Otsekui kardetaks rõõmustada, arvates, et Jumal võib seda pahaks panna.

Kõigil aegadel on tõelised Issanda omad olnud siiski rõõmsad. Suurim rõõmu põhjus on see, et meie nimed on kirjutatud taevasesse raamatusse, kust inimesed ja hingevaenlane neid ära kustutada ei saa.

Pöördumise ja päästmise esimesteks tunnusteks on suur rõõm ja armastus Jeesuse vastu.

Kas oled kunagi tundnud rõõmu Jeesuse sees olemisest? Või on sinu kristlus rõõmutu ja raske nagu lohisev koorem?

UUS NÄGEMISVÕIME

Kuuendaks uuestisünni tundemärgiks mainime uut nägemisvõimet. Sest iga uuestisündinud inimene näeb uue pilguga. Ta võib tõesti ütelda: "Mina, kes enne olin pime, näen nüüd selgesti."

Päästetud inimene näeb Jumalat, Jeesust, Püha Vaimu ja Piiblit täiesti uues valguses. Ta näeb pilgatud usklikke uues valguses. Nad on nüüd õed ja vennad Kristuses Jeesuses. Päästetu näeb maailma vaimu, uskmatus ja pattu täiesti uues valguses.

Päästetud inimene kaotab endised sõbrad, kuid leiab uued.

Eesmärgitu elu on muutunud usule tulles kirkaks ja sihikindlaks. Sellel on selge eesmärk. Paulus ütleb (Fl 3:20): "Sest meie ühiskond on taevas, kust me ka ootame Issandat Jeesust Kristust kui õnnistegijat."

Kõik on täiesti uueks muutunud. "Vana on möödunud, vaata, uus on tekkinud!" (2Kr 5:17) Päästmisel on teisi tundemärke, kuid siin on toodud tähtsamad neist.

MIKS PIDI JEEBUS MEIE EEST SUREMA?

Miks pidi Jeesus ristil surema ja meid Jumalaga lepitama ?

Aastaid tagasi kohtasin üht kohtunikku, kes otsis arglikult kombates päästmist. Kõige raskem oli tal mõista Jeesuse asenduslepitust. See oli talle arusaamatu, isegi vastumeelne.

Tuhanded inimesed ütlevad tänapäeval: "Ma ei suuda mõista, et Jeesus suri ristil minu eest. See on toores ja julm. See alandab inimväärikust. Igaüks peab ise oma tegude eest vastutama. On alatu veeretada oma süüd teise kaela. Mina kannan ise oma tegude eest Jumala ees vastutust. Mul pole vaja Jeesust."

Nii räägib mõistmatu inimene. Ütlen mõned põhjused, miks Jeesus pidi sinu ja minu eest surema.

Esiteks, mida võid sina anda Jumalale oma pattude lepituseks? Raha, varandust või häid tegusid? Piibel ütleb selle kohta: "Jehoova päralt on ilmamaa ja selle täius, maailm ja kõik, kes seal elavad!" (Ps 24:1)

"Me kõik oleme saanud roojaseks ja kõik meie õigused on määratud riide sarnased" (Js 64:5). Sina ei või anda raha ega varandust, sest kõik on juba Issanda oma. Isegi sa ise oled Jumala looduna Tema oma. Kui püüame Jumalale oma tegude eest mingil materiaalsel viisil tasuda, oleks see sama, mis ühest taskust varastada, et teise pista.

Aga head teod ja õigus? Piibel ütleb, et olen roojane ja kõik õigus on nagu määratud riie. See ei kõlba Jumalale. Aga ehk võiks keegi hea inimene surra meie eest, nii et Jeesust poleks tarvis? Ka selle kohta ütleb Piibel (Ps 49:8-9): "Ükski ei või venna eest anda luna ega tema eest maksta Jumalale lunastushinda, sest nende hinge luna on liiga kallis ja peab jääma igavesti tasumata."

Inimlikud vahendid on otsas. Naeruväärne on inimene, kes uhkelt ütleb: "Mina vastutan oma tegude eest." Mida võib mõrvar, abielurikkuja, valetaja anda Jumalale? Kuidas võib ta terveks teha

selle, mille ta ära on lõhkunud? Miljonid inimesed ümber kogu maailma nutavad patu tagajärgede pärast ja ükski inimene ei suuda nende eest Jumalale vastust anda. On vaid üks, kes võib need lepitada Jumala ees. See on Jeesus Kristus. Tema on Jumal, mitte ainult inimene. Tema oli patuta. Ta loobus vabatahtlikult oma elust. Ainult Tema suudab maksta meie eest täie hinna Jumalale.

Sellepärast ütleb Piibel: "Teid ei ole kaduvaga, hõbeda või kullaga lunastatud teie tühiseist esivanemailt päritud eluviisidest, vaid Kristuse kui veatu ja laitmatu talle kalli verrega" (1Pt 1:18-19). "Ta on selle, kes patust midagi ei teadnud, teinud patuks meie eest, et meie tema läbi saaksime Jumala õiguseks."

Jumal oli Kristuses. Jumal Tegi tema, kes oli patuta, patuks. Mitte patuseks, vaid patuks. Jeesus oli ristil nagu mõrv, vargus, uskmatu, Jumala pilkamine. Ta oli kogu patt sinu ja minu pärast. Kui Tema veri ristipuud niisutas, luges Jumal selle meile kasuks. Kõik on Kristuses Jeesuses lepitatud. Kuid väljaspool Teda ei ole andeksandmist. Sellepärast peame võtma vastu Tema asenduslepituse, et päästetud saada.

MISSUGUNE USK ON ÕIGE?

Ainult usk võib päästa. Küllap see nii on. Aga missugune usk on õige? Õpetuste üle omavahel riidlevaid usulahke on nii palju. Ei tahaks saada lahkusuliseks.

Nii küsivad tuhanded inimesed. Vale usu kartusel ei julge nad uskuda. Ometi suurim väärdõpetus on olla uskmatu. See on sama kui me valeraha kartusel keelduksime üldse raha vastu võtmast.

Vastus sellele küsimusele on juba eespool antud. Õige usk on usk ISSANDASSE JEESUSESSSE KRISTUSESSE. Võime vastata Pauluse sõnadega Filipi vangivalvurile, kui too küsis, kuidas saada päästetud (Ap 16:30-31): "Usu Issandasse Jeesusesse, siis saad õndsaks sinaja su pere!"

Ainuüksi kuulumine mingisse kirikusse või kogudusse ei päästa. Vaid usk Jeesusesse kui isiklikku Päästjasse viib igavesse ellu. Igavikus küsitakse kord: "Kellele sa kuulud?" Kas me kuulume Jeesusele või selle maailma vürstile? See on otsustav. Kogudused, kirikud ja kristlikud rühmitused on hädavajalikud ehituslülid Jumala töös, kuid iseenesest ei päästa need kedagi. Neil on õpetuslikke erinevusi, erinevaid rituaale, kombetalitusi, lauluraamatuid ja väljendusviise. Kuid Piibel ütleb (1Kr 3:11): "Teist alust ei või keegi panna kui see, mis juba on pandud, see on Jeesus Kristus!" Jeesus ütleb ise (Jh 10:9): "Mina olen uks. Kui keegi minu kaudu sisse läheb, siis ta saab õndsaks..."

Muidugi on väga tähtis olla kaitstud valeõpetuste eest. Me ei või lubada, et Saatan meid eksitaks. Kaks ehk kõige salakavalamat kristluse mütsi alla pugenud valeõpetust on russellism ehk "Jehoova tunnistajad" ja mormonism ehk "Hilisema aja pühade Jeesuse Kristuse kirik".

On vist iseenesestki selge, et tuleb kõrvale heita ka iga teosofia, spiritism ja Idamaa saatanlikud õpetused, millest esindajaiks on jooga, transtsendentaalne mediteerimine, Hare Krishna, hüpnotism, bahatism, morism. Need teed viivad hukka.

Päästet võib otsida sealt, kus see rajatakse Jeesuse Kristuse ristisurmale ja ta puhastavale ohvriverele. Siis me ei eksi.

Astu julgesti sisse Jeesus-uksest. Kiirusta elu eest, sest sinu elu on lühike.

MIDA VÕIB INIMENE TEHA ENDA PÄÄSTMISEKS?

See on vale, et inimene ei või midagi teha enda päästmiseks. Tõepoolest, inimene päästetakse Jumala armust, mitte inimese tegude tõttu. Luther selgitab, et inimene on nagu tundetu puupakk, kes ei saa midagi oma päästmiseks teha. Calvin õpetab, et Jumal on määranud ühed taevasse ja teised hukatusse ja et on kasutu võidelda selle Jumala ettekavatsetud plaani vastu.

Nii usuvadki paljud, et päästmine on sajabrotsendilisel Jumala asi. Kui Jumal arvab heaks mind päästa, siis ta päästab, kui mitte, siis on see tema asi. Nad on nagu 4 pidalitõbist meest Samaaria linna värava ees, kui süürlased linna piirasid. Nad ütlesid (2Kn 7:4): "...kui nad jäta-

meid elama, siis jääme elama; aga kui nad meid surmavad, siis sureme!" Paljud ootavadki, et Jumal viib nad eskalaatoriga taevasse, kui see on tema hea tahe.

On tõde, et päästmine on algusest lõpuni ja täielikult Jumala armu tegu. Piibel ütleb (Ilm 7:10): "Pääste tuleb meie Jumalalt, kes aujärjel istub, ja Tallelt."

Kui Jumal ei oleks saatnud Jeesust ristisurma ja kui Püha Vaim meid ei ärataks, oleksime tõesti tundetud puupakud, mis triivivad patujões hukatuse mere poole.

Peetrus ütles suurel äratuskoosolekul oma kuulajatele (Ap 3:19): "Parandage meelt ja pöörduge, et teie patud kustutataks." Mida need inimesed tegid? Piibel ütleb (Ap 2:41): "Nad võtsid tema sõnad vastu." Terve Apostlite tegude raamat on täis "tegusid". Seal on kirjeldusi inimestest, kes pöördusid, parandasid meelt ja liitusid kogudusega. Filipi linna vangivalvur küsis: "Mida ma pean tegema?" Paulus ei vastanud: "Ei, vend, sa ei pea mitte midagi tegema. Jäta asi ainult Jumala hooleks." Ta ütles: "Usu Issandasse Jeesusesse, siis saad õndsaks sina ja su pere."

Uuestisünd ehk päästmine on Jumala ja inimese koostöö.

Jumal annab Püha Vaimu kaudu äratuse, kutse. See on lähtekoht. See ei sõltu inimesest. Jeesus ütleb (Jh 6:44): "Ükski ei või tulla minu juurde, kui teda ei tõmba Isa..." Jumal tõmbab oma Püha Vaimu kaudu äratuse läbi inimest Jeesuse juurde. Aga seejärel algab inimese osa. Kui ma vaid saaksin tulikirjas kirjutada sinu südamesse elutähtsa tõe, elu ja surma tõe:

JUMAL EI PÄÄSTA KEDAGI VÄGISI JA VASTU TAHTMIST.

Taevasse ei ole kedagi vägisi toodud. Nad ei kannatakski välja taeva kirkust.

Jeesus ütleb (Ilm 3:20): "Vaata, ma seisan ukse tagaja koputan: kui keegi mu häält kuuleb ja ukse avab, selle juurde ma lähen sisse ja sünnan õhtust ühes temaga ja tema minuga!" Jumal lõi inimese oma näo järgi, andes talle vaba tahte. Inimese tahe on nüüd nagu ukseav, mille abil pääsemise uks avaneb.

See on inimese osa. Tal on tahe, puudub jõud ennast ise päästa. Kuid äratatud inimene võib ütelda: "Mina tahan anda oma elu Jeesusele. Mina avan oma südame ukse temale. Mina tahan Teda vastu võtta. Mina tahan, et Ta mind päästaks ja puhastaks mu südame patust oma lepitusverega." Seda ei saa ükski põrgu jõud takistada.

Jumal teeb nüüd oma osa: inimene sünnib Jumala lapseks.

Kahjuks enamasti kasutab oma tahet valesti selles nende elu kõige olulisemas asjas. Nad ei ole nõus Jumalaga koostööd tegema.

Saatan suudab hoida inimesi passiivseina oma päästmise küsimuses. Kui paljud mehed viimase sõja ajal rinde tulepõrgus lubasid oma elu Jumalale, kui ainult Jumal nad eluga koju viiks. Sõda lõppes ja paljud mehed tulid eluga tagasi. Aga enamik neist ei tahtnud enam Jumalat tunda. See sugupõlv on suures osas päästmatuina läinud igavikku.

Sama tõdes ka Jeesus, öeldes (Mt 23:37-38): "Jeruusalemm, Jeruusalemm, kes tapad prohvetid ja viskad kividega surnuks need, kes sinu juurde on läkitatud! Kui mitu korda ma olen tahtnud su lapsi koguda, otseku kana kogub oma pojakesi tiibade alla, ja teie ei ole tahtnud?! Vaata, teie koda jäetakse teil maha!"

Jeesus tahtis. Jeesus ei võinud aga midagi teha, kui nemad ei tahtnud.

Inimene ei pea midagi tegema, et põrgusse tormata. Tal tarvitseb vaid passiivselt tõrjuda Jumala koostöö ettepanek. Jeesus ulatab oma päästva käe. Asjata ei ütle Piibel hoiatavalt (Hb2:1): "Sellepärast tuleb meil palju hoolsamini silmas pidada seda, mida oleme kuulnud, et me kuidagi mööda ei libiseks."

Kas oled mõelnud, sõber, et sinu elu triivib igavese hukatuse suunas? Ega sa ei taha ju meelega oma päästmist tagasi lükata, et ühel päeval kuulda: "Mina oleksin tahtnud, aga sina ei tahtnud."

Uuestisünd ehk päästmine on Jumala ja inimese koostöö. Jumala arvele kuulub siit põhiline osa. Tema andis Jeesuse ristisurma. Tema andis oma Püha Vaimu meid äratama. Tema andis meile Piibli sõnumi. Ta on saatnud sõnakuulutajaid. Tema evangeelium kõlab üle kogu maakera sadades tuhandetes kirikutes igal pühapäeval. Tema teenijad manitsevad meid Tema saadikutena: "Laske endid päästa ja lepitada Jumalaga."

Aga Jumal ei või meid vägisi päästa, kui me ei taha. See imeväike osa päästmises — meie tahe — otsustab. Jeesus küsib (Lk 6:46): "Aga miks te mind hüüate: Issand, Issand!, ega tee, mida ma ütlen?"

MIS ON PRAEGUNE HETK?

Piibel ütleb (2Kr 6:2): "Näe, nüüd on hästi soodus aeg, vaata, nüüd on päästepäev!" Millal on siis Piibli järgi sobiv aeg? Kas lapseas, leeriajal, kooli järel, perekonda luues, laste kodust lahkudes, pensionile jäädes või surivoodil? Mitte ükski neist! Sest ainult praegune hetk on sobiv aeg. See on silmapilk, mida me parajasti elame. Meie eelmine hetk on juba minevik. Järgmine hetk on tulevik. Me võime siis juba südameatakiga tugitoolis lamada.

Praegune hetk on just nüüd, kui sa võib-olla seda raamatut loed. Antud hetk on see elu vool, mille iga silmapilk läheb nagu konveieril meist mööda minevikku ja kannab meid tundmatu igaviku poole. Antud hetk on see, mil me tegelikkuses oleme, mil elulambis põleb veel eluleek ja millest me ei tea, kas see põleb enam järgmisel silmapilgul.

Inimese elus ei ole ühtegi teist nii kriitilist ja vastutusriikast hetke.

Meie, inimesed, oleme meeleldi mineviku mälestustes või kavandame tulevikku. Nii see ongi mõistlik. Me õpime mineviku kogemustest. Ja rumal, meeletu on inimene, kes ei kavanda oma tulevikku.

Aga kindel on, et elu möödub, enne kui me enda arvates oleme saanud seda õieti alustada. Piibel ütleb (Ps 90:10): "Meie elupäevad mööduvad kiiresti ja me läheme lennates ära!"

Meie, inimesed, oleme hoolimatud. Me tunnistame, et teised peavad surema, aga ei oska tõsiselt ette kujutada, et meie endiga toimub samuti. Istume kirikus sõbra matustel, näeme nutvaid ja leinavaid omakseid. Kuid me ei taha ennast selles kirstus näha. Me ei mõtle oma surmale. Klammerdume innukalt elu külge, naudime liikumist elu konveieril.

Aga täna on sinu päästepäev. Elad oma elu kõige vastutusrikkamat ja väärtuslikumat, praegust hetke.

MIDA SA PEAD TEGEMA JUST NÜÜD?

Ehk sa usud, et Piibel on tõeline Jumala sõna. Võib-olla usud, et selles raamatus on räägitud tõtt. Võib-olla on Püha Vaim sind äratanud. Nüüd tuleb sul teha vaid ühte. Paranda meelt ja võta Jeesus vastu kui oma Päästja. Seda, mida sa nüüd pead tegema, võib väljendada nelja tegusõnaga: pöörduma, tunnistama, uskuma ja minema.

Pöördumise kohta ütleb Piibel (Ap 3:19): "Sellepärast parandage meelt ja pöörduge, et teie patud kustutataks, et hingamiseajad tuleksid Issanda palgest."

Piibel ütleb pattude tunnistamise kohta (Jh 1:9): "Kui meie oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nii et ta meile annab patud andeks ja puhastab meid kõigest ülekohtust." Pattude tunnistamiseks piisab, et sa tunnistad iseenese patuseks, et palvetad tõlneri kombel (Lk 18:1): "Jumal, ole mulle patusele armuline."

Seejärel tuleb usk. Usu, et su patud on nüüd andeks antud. Usu Jeesusesse. Usu, et Kolgata risti ohvrivõrri, mille vägi kehtib veel täna, puhastab sind kõigist üleastumistest. Usu, et just nüüd tuleb Jeesus usu kaudu sinu südamesse elama. Usk Jeesusesse ongi kogu oma olemusega Jeesuse peale toetumine. Täpselt samuti nagu lapsena usaldasime tugevama kätt. Nii on ka usk Jeesusesse.

Nüüd mine Jeesusega käsikäes "kitsale" eluteele, tunnista Tema nime inimeste ees ja järgi Teda Tema õpetuses ja eeskujus. Jeesus ütleb (Mt 10:38): "...kes ei võta oma risti enese peale ega järgi mind, ei ole mind väärt."

Jeesus nõuab praegusel hetkel vaid neid nelja, ja ei midagi rohkemat. Need on päästmise aluseks.

See siin on palve, mida võid siiralt paluda: "Kallis Issand Jeesus Kristus, mina tahan just nüüd, sel hetkel pöörduda kogu oma tahtega laialt teelt, parandada meelt ja anda kogu oma elu Sulle igaveseks. Ma tunnistan, et olen patune ja olen raisanud oma elu. Mina tahan tunnistada Sulle oma patud, mis mind rõhuvad.

Ma tahan uskuda, et Sinu veres, Jeesus Kristus, saan ma kõik andeks. Tahan avada oma südame, et Sina saaksid sinna sisse tulla. Tahan käia koos Sinuga, Jeesus, oma ülejäänud elu ja

tunnistada Sinu nime inimeste ees. Ma loovutan iseene ja kõik mis mul on, täielikult ja tingimusteta Sinule."

Sellest piisab. Nüüd sa oled Jumala vägevates kätes. Oled teinud oma osa selles koostöös, mis viib igavesse ellu.

ESIMESED SAMMUD ELUTEEL

On tähtis, et esimesed sammud eluteel tabaksid märki. Inimesed on otsinud päästet ja andnud oma elu Jeesuse kätte, kuid siiski kohe loobunud taeva teest. Jeesus räägib neist kui seemneist, kes kaljule langesid. Jeesus ütleb (Lk 8:13): "Kaljupealsed on need, kes kuuldes sõna rõõmuga vastu võtavad, kuid neil ei ole juurt. Ajutiseks nad usuvad ja kiusatuse ajal nad loobuvad."

Tuleb õppida käima esimesi samme päästmise teel. Esitame need siin.

JEESUSE NIME TUNNISTAMINE

Inimesed peavad teadma, et oled nüüd Jeesuse järgija ja tahad Teda tunnustada. Jeesuse nime tunnustamine on sinu elu tõde ja sellega on kaasas taevalik võidujõud. Piibel ütleb:

"Igaüks nüüd, kes mind tunnustab inimeste ees, teda tunnustan minagi oma Isa ees, kes on taevas. Aga kes iganes mind ära salgab inimeste ees, teda salgan minagi oma Isa ees, kes on taevas!" (Mt 10:32-33)

"Sest kui sa oma suuga tunnustad, et Jeesus on Issand, ja oma südames usud, et Jumal on tema surnust üles äratanud, siis sa saad õndsaks! Sest südamega usutakse õiguseks, ent suuga tunnustatakse õndsuseks" (Rm 10:9-10).

Kui sina tunnustad Jeesust inimeste ees, tunnustab Tema sind eestkostjana Jumala ees taevas. Ta ütleb: "Isa, tema on võtnud enda kanda risti, teotust ja häbi. Tema on tunnustanud mind inimeste ees, kartmata saada "fanaatiku" nime. Isa, mina vastutan tema eest. Anna oma vägi ja inglite kaitse minu järgija elu üle. Kirjuta tema nimi taevasse eluraamatusse. Tema järgib mind. Isa, tema on meie perekonnast ja tema on ka Sinu laps."

Suuga tunnustamine on täishinna maksmine. Selles on paljud komistanud. Päästmine on ju iseenesest tasuta, Jeesus on juba täie hinna maksnud. Aga suuga tunnustamine läheb midagi maksma. See maksab võib-olla mõjuvõimsate sõprade soosingu. See maksab inimeste pilke ja kriitika.

Aga teisiti ei saa.

PIHTIMINE

Pöördumise hetkel ei ole sageli võimalust üksikasjalikuks enesevaatluseks. Jeesuse leidmine võib olla toimunud üksinda olles, kus teised inimesed puudusid.

Sa vajad kogenud hingekarjast, kes sulle nõu annab. Sinu "patukott" tuleb kord pahupidi pöörata.

Pihtimisel on eriti suur tähtsus. Piibel ei ütle asjata (Õp 28:13): "Kes oma üleastumisi varjab, ei jõua sihile, aga kes neid tunnustab ja need hülgab, leiab armu!"

Piibel ütleb (Mi 7:19): "Ta halastab jälle meie peale, peseb ära meie süüteod. Sina heidad kõik meie patud mere sügavustesse." Ja Psalmide autor laulab rõõmuga (Ps 103:12): "Nii kaugel kui ida on läänest, nii kaugelt viib ta meist meie üleastumised!"

Võib juhtuda, et ühekordsest nõupidamisest hingekarjasega ei piisa. Saatan püüab tõsta meie alateadvusest üles vanuja tunnustamata patte. Siis on kõige parem hingekarjasega rääkida. See ei ole häbiasi, vaid otse hädavajalik. Kuid pea meeles, et patud, mis kord on üles tunnustatud ja mis on andeks antud, ei vaja enam kordamist. Saatan on kaval ja ta püüab ajada tundlikud ja käsumeelsed inimesed nõiarattasse.

Piibli töötus mineviku pattude andestamise kohta ei ole oma kehtivust kaotanud.

PALVE

Õpi esimesest päevast peale palvetama. Palve on meie vaimule sama kui vesi meie kehale. Tule Jeesuse nimel ja usaldusega taevase Isa ette ja räägi Talle oma vajadused. Jeesus ju ütleb (Jh

16:23-24): "Tõesti, tõesti ma ütlen teile, et mida te iganes Isalt palute, seda ta annab teile minu nimel! Tänapäev ei ole te midagi palunud minu nimel. Paluge, siis te saate, et teie rõõm võiks olla täielik."

Jeesus õhutab meid paluma, et me päästmise rõõm muutuks täiuslikuks.

Palve on uskliku võimas sõjariist. See seob kinni kurjuse jõud nähtamatus maailmas. See teeb võimatu võimalikuks, sest Jeesus ütleb (Mk 9:23): "Kõik on võimalik sellele, kes usub." Palveta lakkamata.

PIIBLI LUGEMINE

Piibel on meie vaimule sama, mis leib näljasele ihule. Hangi endale Piibel, kui sul seda ei ole! Hoi seda oma läheduses ja loe vähemalt üks peatükk päevas.

Hea on alustada Jeesuse elulooga ja Rooma kirjaga. Siis võib süstemaatiliselt läbi lugeda Uue Testamendi, enne kui hakata uurima Vana Testamendi.

Õpi pähe võimalikult palju piiblisalme. Hingevaenlane kardab neid kolme asja: Jeesuse nimi, Jeesuse veri ja Piibli sõna.

Matteuse evangeeliumi neljandast peatükist leiad, kuidas Jeesus tõrjus Saatana kiusatused Jumala sõnaga. Ka sinul tuleb õppida võitlema ja võitma Piibli abiga. Jumala sõna on vaimu mõõk.

USKLIKE ÜHENDUS

On eriti tähtis, et sa otsiksid kontakti teiste kristlastega. Palu, et Jumal juhataks sind ja aitaks leida ühendust sobiva kogudusega, et saaksid omale vaimuliku kodu. Nii nagu kodu on tähtis lapse kasvamisel ja arenemisel, on ka vaimulik kodu ja osadus kogudusega igale usklikule oluline. Kuigi Paulus oli kogenud kristlane, igatses ta siiski usklikega osadust. Ta ütles Rooma usklikele (Rm 1:11-12): "Sest ma igatsen teid näha, et võiksin jagada teile pisut vaimulikku andi teie kinnituseks, see on, et me teie juures üheskoos olles vastastikku ergutaksime üksteist ühise usu, teie ja minu oma läbi."

Eluteel tuleb ette mitmeid probleeme. Kuid need viis sammu juhatavad tervele usuelule. Paulus ütlebki (Fl 3:16): "Ometi, kuhu oleme jõudnud, sealte käigem sama teed!"

Me käime kõik sama teed. Jeesus on "tee, tõde ja elu". Tema annab meile tarkuse ja arusaamise. Issand kinnitab sind kõiges.

KALLIHINNALINE PÄRL

Jeesus ütles ühes võrdpildis (Mt 13:45-46): "Taas on taevariik kaupmehe sarnane, kes ostis ilusaid pärle, ja kui ta oli leidnud ühe kalli pärli, läks ta ja müüs kõik, mis tal oli ning ostis selle."

Mis on see kallis pärl?

See on meie ainus elu maa peal.

Kristlastena ei usu me paganlikesse taassünniteooriatesse. Me ei saa lepitada oma varasema elu patte sündides uuesti rotiks, maoks või lehmaks, nagu need usundid õpetavad.

Meile on ainult üks elu antud. Kui see kustub, jätkub meie elu nähtamatus maailmas, kust ei ole tagasitulekut ja kus ei ole enam päästmist.

Armas lugeja! Kas olen suutnud sind veenda, et mitte miski maailmas ei ole nii tähtis, kui sinu ainus elu? Jeesus ütles (Mk 8:36-37): "Sest mis kasu on inimesel sellest, kui ta kogu maailma kasuks saaks, aga oma hingele kahju teeks? Või mis võib inimene anda oma hinge lunahinnaks?"

Ärka nägema, kui tõsine on elu. See on nagu küünlaleek, mis hetkeks on ja siis kustub.

Sina oled kallihinnaline pärl. Jeesus läks sinu pärast ristisurma. Ta kannatas kõike sinu pärast. Nüüd võime igavesti olla taevase Kristuse palge ees.

Piibel ütleb Jumala kohta (Jk 4:5): "Kadeduseni ta himustab vaimu, kes meis elab." Sinul on ainult üks elu. Ära raiska seda! Sinu vaim on hukkamiseks liiga kallihinnaline. Kuid Jumalgi ei saa sind vägisi päästa, kui sa ei taha.

Sellepärast ütleb Piibel (Hb 4:7): "Täna, kui te kuulete Tema häält, ärge paadutage oma südameid!"

Praegu on õige ja ainus hetk, et päästa kallihinnalise pärli. Homme võib olla hilja.